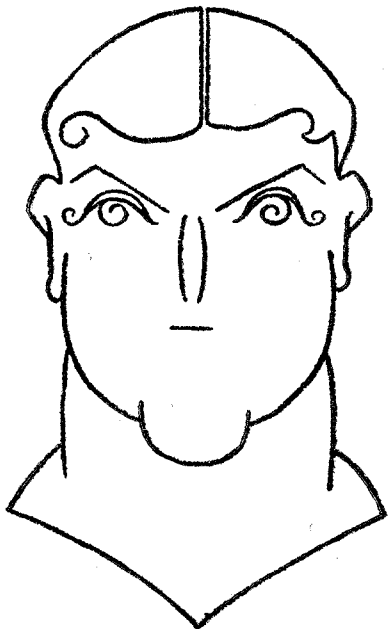

Parlant amb Carles Sanz

Feia poc que havien devallat del cloquer d'unes sonores campanades Eren, per tant, les quatre de la tarda. No falla Aprofitant aquesta felicitat coincidència, dirigirem les nostres passes vers la Fonda d'Europa, on s'hi estatge el davant centre del Granollers S. C., nostre volgut amic Carles Sanz i Laborleta.

El simpàtic cambrer Jaume (diem simpàtic perquè l'hi devem tots els cafès del mes, que Déu sap quan els cobrarà), ens encaminà a l'ascensor i començarem a pujar l'escala fins al darrer pis, que ací, a Granollers, com cosa típica, l'acostumen a posar damunt de tots els altres. En Carles Sanz, però, no apareix. Per fi, el veiem al ferrat, enfilat dalt d'una xemeneia. Té el nas tan ocupat, olorant els perfums dels sopars de quinze pessetes, que, per més que cridem, no ens sent. Tornem a cridar, i res. Hi tornem, i també res. Llavors tirem un duro a terra, fent-lo dringar, i aquest so argentí l'hi ha fet obrir els ulls i s'hi tira ràpidament, amb les mans pel davant, com si ho fes a la piscina. Un cop dret i amb el duro a la butxaca, ens demana què volem; nosaltres l'hi diem que ens torni el duro, però es fa el desentès i no hi vol saber *rien*. Amb aquest principi tan falaguer, comencem l'interviu.

—¿Qué estaba haciendo?

—Pues, ya ve: cultura física. Esto va bien para conservar la forma y para que no me queden estrechos los trajes del año pasado. Por cierto ¿se ha fijado usted en aquella rubia de la calle de Corró? ¡Está colosal, chico!...

—¿Hace muchos años que juega usted?

—Unos veinticuatro. Pero en cambio, en La Unión Liberal bailé el otro día con una morena, que tenía unos ojos así, que eran la caraba...

—¿Siempre ha jugado de delantero centro?

—No; siempre no. Una vez jugué de linesmen, aunque donde también me gusta ir es a La Alhambra. ¡Hay cada gachí, que se le cae a uno el chaleco!

Canviem de tàctica, per veure si podem assabentar-nos d'alguna cosa de futbol i amb el nou pla de batalla l'hi preguntem:

—¿Con quién le gusta más bailar el fox?

—Empecé a jugar muy joven, y, según dicen, tengo condiciones para triunfar y para hacerme viejo en los campos de juego. Pongo todo mi entusiasmo en el Granollers, porque creo que es el equipo que más merece el paso a la categoría superior. Así es que, amigos, ¡Viva el Granollers Ese Cel!

Coregem el visca amb entusiasme i com que ja hem aconseguit el nostre objecte, anem a veure si podem també aconseguir el duro, Ens diu que *bueno*, que ja s'hi pensarà. Tirem unes plaques, que cauen damunt l'*urbano* de servei i ens claven cinc duros de multa. Què hi farem! Procurarem que la pròxima ens resulti més barata.

BIMBA

Del «camp» de futbol

Des de que l'equip del Granollers S. C. va encolomar aquells cinc gols als de Ripollet, segueix en la magnífica forma i regularitat, fent gala, en aquest torneig de classificació per a la promoció a la primera categoria, d'un joc elegant i castigador; molts diuen que és en Sanz l'autor del canvi; en canvi, altres diuen que en Mateu no fa figa com abans, però jo crec que els autors de *tanta velleza* varen ésser aquells deu naps que la raó social Bofill, Mauri i Picarol en Comandita varen espavillar als onze nois que llueixen la blanca samarrata del nostre gloriós club.

Última hora

El Granollers S. C., el passat dimecres, dia d'enterrar la sardina, va atunyinar de mala manera, en el seu propi camp, als nois de l'Horta. Total, poca cosa; només que 5 gols a 1 i no els en varen ficar més a dintre, perquè no varen volguer. Tot el primer temps el Granollers semblava que els perdonava la vida.

Si no fos que aquests xicots agafarien pretensions, els gosaríem dir que per ara ho fan molt bé,

Que prengui nota l'Iluro de Mataró, i que es posi en remull, a punt de deixar-se passar per la pedra.

L'AIGUADER

Imp. Garrell : Clavé, 25:Telèfon 23 : Granollers

Francesc Abelló
Recader de Granollers a Barcelona i retorn

Dos viatges diaris

Granollers	Barcelona
Doctor Robert, 3	Tantarantana, 8
Alfons IV (Wilson), 69	Telèfon 10792
Condestable Portugal, 20	Sta. Eugènia, 14 (Gràcia)

Assegurances en tots els rams

Jacint Mayol

Prim, 12 Telèf. 202

Butlletí de subscripció

En.....que viu a.....es subscriu a la publicació humorística «L'Esquellot», per l'import de **una pesseta trimestre**.

Granollers.....

Firma de l'interessat

(Enviar-lo a l'Imp. Garrell)